

[Erik Eriksen.]

frem. For den, der ikke længere kan følge disse Forhold paa nærmeste Hold, ser det jo ud, som om det hele mere og mere kommer til at bevæge sig i formelle og dermed negative Baner. Man faar det Indtryk, at der ligesom mangler en mere personlig og positiv Kontakt, end det hidtil har kunnet lykkes at skabe, og derfor mener jeg, at det, der nu kræves, er, at vi virkelig gaar til Overvejelse af, om der ikke kan findes nye Veje frem til at skabe en saadan virkelig Kontakt. Jeg tillægger dette en ganske overordentlig stor Betydning, og jeg vilde være glad for, om den højtærede Udenrigsminister var i Stand til at svare, at han ogsaa for sit Vedkommende vilde være med til at prøve paa at finde saadanne nye Veje, saadanne andre Baner, ad hvilke det kunde lykkes at faa de Spørgsmaal, jeg her har nævnt, bragt ind i et Leje, hvor vi kan opnaa noget. Det maa jo være i alle fredselkende og demokratiske Nationers Interesse, kan i hvert Fald ikke støde an mod disse Nationers Interesse, at den danske Bevægelse i Sydslesvig, hvis den baade i Ægthed og Varighed viser sig at kunne svare til det, vi i Danmark kan kendes ved og være glade for, bliver en varig Faktor i Stedet for, at den bliver kvalt. Hverken den paatvungne østtyske Malstrøm eller den gammelkendte, men nyopdukkede tyske Aggression bør nu kunne fejre Triumfer paa Danmarks og Danskhedens Bekostning.

Jeg skal derefter gaa over til at sige nogle Ord om de mere indenrigske politiske Forhold. Den højtærede Ordfører for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen, fastslog som en Slags Konklusion i sin Tale, der næsten havde et helt reportagemæssigt Tilsnit, at vi havde en politisk svag Regering, men en saglig stærk Regering. Her bekræftes det gamle Ord igen, at Kærlighed gør blind. Der var virkelig et og andet i den ærede Ordførers Tale, der pegede paa, at han var blevet slaaet med Blindhed. Det er nemlig ikke muligt at skille det politiske fra det saglige. Der er jo ingen af os fra Oppositionens Side, der vil benægte, at den høje Regering bestaar af hver for sig meget højt kvalificerede Mennesker, ingenlunde, men jeg skal senere vende tilbage til noget af det, som det ærede Medlem var inde paa.

Det var saaledes langt hen i Samlingen, at Arbejdet her prægedes af, at Regeringen syntes at have svært ved at finde sine egne Ben. Allerede dette var paa en Maade besynderligt, idet Regeringen, da den var i Opposition, nøjagtigt vidste, hvad der

skulde ske, og hvad der skulde gøres paa saa at sige alle Omraader, spændende lige fra det Nationalbudget, som vi endnu ikke har faaet, og Balanceplanen ned til de mindste Enkeltheder vedrørende forskellige Rationeringer. Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet sagde, at man ikke fra socialdemokratisk Side havde lovet Guld og grønne Skove. Jeg skal heller ikke komme ind paa de kulørte Hæfter, der blev Resultatet af den højtærede Minister Fru Fanny Jensens Tale mod Venstreregeringens Politik, naar det drejede sig om de Mængder af Fødevarer, der i den givne Situation kunde stilles til Raadighed for Hjemmemarkedet. Jeg vil gerne her i Indledningen i nogen Grad følge den Disposition, som den højtærede Statsminister lagde den 2. Oktober sidste Aar her i Folketinget, da den tidligere Regering blev styrtet. Det, der var Ouverturen til det, var f. Eks. saadan noget som at „Social-Demokraten“ skrev, at 9 pCt.s Fløde det var ikke rigtig Fløde, det var kun Kridtvand, sagde man. Men den højtærede Statsminister, der altsaa var sit Partis Ordfører, sagde her i Tinget i sin store Tale den 2. Oktober, og det var noget af det første i hans Tale, det er derfor, jeg tager det allerede nu med det samme:

„At Fordelingen af de formindskede Tilførsler, især hvad angaar Fødevarer, er blevet saa utilfredsstillende, som den er, er en anden Ting, som Regeringen helt og fuldt maa bære Ansvar for.“

Videre sagde den daværende Oppositionsleder — jeg maa maaske have Lov til at komme med et Citat —

„Det Kaos, der især gennem de seneste Maaneder har hersket paa Kød- og Flæskforsynings Omraade, er det mest iøjnefaldende Eksempel. Kødordningens Historie i dette Land er næsten paradisk. Først udarbejdede Embedsmændene en regulær, tilbunds-gaaende Kød- og Flæskerationering, paa det nærmeste efter svensk Mønster. Dernæst afviser Regeringen bl. a. paa Grund af Modstand fra visse Kredse inden for det store Landbrug, der føler deres private Interesser gaaet for nær, dette Rationeringsforslag og stiller i Stedet en Kødordning paa Benene, som i sin Omtrentlighed og Utilstrækkelighed ikke yder Husmødrene de Rettigheder og Garantier, som de danske Husmødre virkelig har fortjent.“

Og videre:

„Hvis Valutapuklen bærer Villemoes's Navn, skal Kødordningen eller snarere Køduordenen i Danmark bære